

Kære alle i Svaneke, Far, Mor og søskende:-

Det er meget nær den 31. i den sidste måned og dermed ogsaa den sidste dag i dette aar, saa vadenes strekninger og vore tanker maa paany forenes - denne gang ved mine linier til jer!

I de sidste dage har der ikke været meget post, men vejret har heller ikke budt flyveforbindelsen fra Japan større muligheder. Al vor mail gaar nu over Tokyo fra San Frc., idet vi ikke har aftale med SAS direkte herud, som f.ex. svenskerne har det.- NAA, men som man ved er ord altid velkommen her paa skibet, hvor arbejdet og trivialiteten tidt kan faa én til at synes tingene som værende haabløse.

- Vi har haft en dansk julefest! Taler, Likør til kaffen, Hammerich's vel-signelse til at gøre det saa hyggeligt som muligt -.

Generalbesøg, van Fliet fra 8'arme har været hernede og det hele har været rart i al sin fraværelse fra Danmark og alt, hvad der kunne syntes langt borte.- Det var saaledes, at der kun maatte komme danskere ombord her i julen, da det skulle være uden for meget udenlandsk accent og fra Tokyo og nord fra kom UNKRA-folk og oberster fra General Head Quarter, der ikke havde været til højtidsfest med danske i mange Herrens aar.

Og saa er der naturligvis som sædvanlig oplevet en hel masse, som kun egner sig for publication senere mundtligt. Det er jo trods alt saadan, at man ikke rigtig er klar over, hvad man maa rapportere og hvad man ikke maa.-

Hos den danske skibsmægler her i byen har vi været ude nogle gange, I véd, Karno Rasmussen, der har den gamle japanske finansminister-bolig her, og hvor er der altid fint derude, naar vi gæster hytten.

Piano har han faaet ned fra Seoul og pejs stillet op, saa det er en hel kongeborg taget forholdene herude i betragtning. Saa er der en lille bambus-bar henne i det ene hjørne; dér kan faas alt fra Tuborg-produkter og opad i den mere spirituose klasse, og dansk anretning skorter det heller ikke paa.

Nogle aftener i land bygger ens horisont lidt ud. Det er nemlig ikke saadan, som man maaske ville tro, at tiden spadserer sig selv til tilfredshed, naar det ustandselig er noget nær umuligt at færdes uden for skibets gangway. Man mærker det saaledes meget, naar folk byder ashore og nye indtryk har fæstnet sig. Lidt østen-kultur, der som bekendt er gammel, bli'r givet i form af foredrag oppe paa hovedgaden i Information-Service, og der er i sandhed meget at lære, dersom man gider høre efter og følge det amerikanske sprog hele tiden.

Med skolebøgerne gaar det ogsaa godt, ogsaa - ja, for arbejdet passer ogsaa godt ind nu.- S.bøgerne er en rigdommens kilde at poste af herude, hvor der ganske vist nok er et bibliotek, men hvem gider huske tiderne dér og saa døde bøger. De, man virkelig kunne tænke sig, er aldrig hjemme- saa aftenerne gaar glat med smagsprøver paa de næste 4-5 aar.

I dag har besætning og hyremandskab faaet "plettyphus II" - en modbydelig vaccination og mere følger efter. Tja, det er altsaa snart 12 maaneder siden plagerne om tur herud var paa sit højeste! Tiden gaar dog alligevel, og jeg maa med det samme hellere tilføje, at dette aar har været det længste og mest interessante i mit korte liv.- Det være sig baade oplevelsesmæssigt og læringsmæssigt, humant og erfaringsmæssigt. For ego haaber da rigtignok paa, at dette kapitel paa baaden er til lærdom for fremtiden, dersom en saadan maatte blive givet mig og mine kære og iøvrigt alle mennesker, der haaber paa fred og som stadig tør kæmpe for fred - frød paa jord og fred i sjælen!

"Peace on the earth - good will toward men" (Luk.2) - det var hvad Hammerich m. egen haand skrev til hver patient juleaften. "an er hjertensmenneske. En lille plade ch.lade fik de ogsaa og skibet som fotografi og en dejlig julefest med sang kl. 0600 julemorgen af sygeplejerskerne, der gik rundt i mørket paa afdelingerne og sang - sang, saa man maatte tro det var engle-med lys i haand. Det blev altsaa virkelig jul og nu nyttaar!

Saa ønsker jeg da endnu engang her ved aarsskiftet alle jer og alle i det her taget FREDELIGT nyttaar; hvis I blot vidste hvor godt I har det hjemme paa naturnen, hvis I vidste det. I ville da aldrig "vrænge" ad hinanden og være umulige!_-

Arno og Dahn hilses ogsaa meget. Fik forleden brev fra Arno og da ogsaa Dahn Førstnævnte havde planer om forskelligt- lad ham gøre det, bare det hele er i overensstemmelse med sandhed og samvittighed. Dahn retter sig gevaldigt i sit sprog og er tilsyneladende glad. Nej, der kan godt komme noget ud af det, vet uden lige det, al'saa at læse. Livet er jo trods alt de 15 timer uden for den normale arbejdstid! Eller ihvert fald udenfor - arbejdet: en leder!